

Tijdens mijn biologiestudie bestudeerde ik hoe neuronen 'beslissen' waarheen ze groeien tijdens de embryonale ontwikkeling. Kiest een bepaald neuron voor de linker middenvinger of eerder voor de rechter teen? En hoe weet dit neuron dat? Het schijnbaar vrije proces bleek op de wisselwerking van diverse eiwitten te berusten. Terwijl ik filosofie studeerde, geraakte ik met de binnenzijde van de menselijke geest vertrouwd, het zelf, moraliteit en vrije wil. Ik realiseerde me dat een biologisch perspectief bepaald filosofische vragen kan verhelderen. Momenteel richt ik me in mijn doctoraatsproject op de rol van empathie als motiverende factor van hulp- en moreel gedrag. Deze keer kijk ik niet langer naar de 'keuzes' die een neuron maakt, maar op het beslissingsproces op het niveau van een individu. Ik richt me op de neurale architectuur die ons in staat stelt in de sociale wereld te navigeren tussen moreel en amoreel gedrag. Empathie kan ervoor zorgen dat we een persoon in nood helpen. Maar in welke contexten wordt dit gevoel van empathie opgewekt? En hoe wordt empathie opgewekt dan wel onderdrukt?